

DUMINECA

UNU ESEMPLARU

PENTRU CAPITALA 50 BANI

UNU ESEMPLARU

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul română,
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondență,
său prin postă, trănitendă și prefulă.

PREȚULU ABONAMENTULU

Pe anu, pentru capitală	lei nouă 24
Pe jumătate anu	» » 12
Pentru districte pe anu	» » 27
Pe săse luni	» » 14
Pentru străinătate	» » 37
Reclame și inserțiuni linia	lei nouă 20
Anunțuri, linia de 45 litere	bani 50

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la administrație.

UA RESPECTUASA CERERE GUVERNULUI

Réformarea codicelui penale impunându presei nouă îndatoriri, care, prin dificultățile inerente ori căruia începutu, voru puté se remâna uneori neîndeplinite, presa adresază guvernului următoarea respectuosă cerere:

Articolul 77 prevede pedepse aspre în contra celor cări, prin presă, aru comite vre-uă ofensă 'n contra persoanei Măriei-Sélé Domnitorelui său în „contra vre-unui altu membru alu familiei Domnitorelui“.

Însă Măria-Sea Domnitorelui fiindu fără îndouielă din cea mai numerosă familie princiară din Europa, și presa democratică română, neavându nici unu eserțișu în genealogia familielor principale, guvernul este rugat să respectuosu se bine-voiescă a publica prin Monitorul oficial unu tablou lămurită de membri vechie și ilustrei familii a Măriei-Sélé Domnitorelui Carol I alu României (Karl-Eitel-Friedrich - Zephyrin - Ludwig - principe - de Hohenzollern - Sigmaringen - etc. - etc.) și a-nume, precum dice art. 77, aliniatul 3:

„Rudele Măriei-Sélé aficente și descendente și colaterale pene la alu treilea gradu, precum și asinii de aceași categoriă“, adeca rude ale ascendenților, și descendenților, și colaterilor, pene la alu treilea gradu.

Asemenea, în interesul strictei observări a nouui codice penale, guvernul mai este rugat să respectuosu se publice prin Monitorul oficial lista statelor de pe suprafacia globului, ale căror legi ne acordă reciprocitatea în privirea dispozițiunii de la art. 299 alu codicelui penale, relativ la ofensele

aduse suveranilor străini și agenților loru acreditați în România.

Acăstă respectuosă cerere vomu repet-o necontenită, pene cându guvernul va bine-voi se ne dea satisfacere. Tăcerea din partei va însemna imposibilitatea, chiaru pentru dênsul, d'a îndeplini prescrierile articlelor 77 și 299, și, în acestu casu, presa va remâne deslegată de ori-ce respundere.

OBSERVATIUNE IMPORTANTE

Apărându în publicu respectuoasa cerere de mai susu, s'a produsu următoarea observațiu importantă, pe care cu respectu o supunem guvernului:

Uă familia atâtă de numerosă ca a Măriei-Sélé Domnitorelui Carol I dobândesc necontenită nouă membru, fiă prin nasceri, fiă prin căsătorii, pe care presa română este în imposibilitate a-i cunoșce.

Guvernul mai este deru respectuosu rugat să ne tie necurmatu, prin Monitorul oficial, în currentul tutoru nascerilor de ambele sexe, și alu tuturor căsătorielor ce se voru sêvîrsi în ilustra familie a Măriei-Sélé Domnitorelui Carol I.

Girantul Ghimpelu, despre care în numărul de Jouia trecută spuseram că și-a datu demisiunea motivată, și-a retras o provisoriu în urma celor publicate de majoritatea diarelor din București.

Motivele pe care și dedese acea demisiune erau privitor la art. 77 din nouă

lege, căci — dicea dênsul — e peste putință să nu staă totă vieta în pușcărie cându eșu nu cunoscă de locu acea listă ghenealogică de prinți și prințiori de prin Ghermania, cu care s'ară puté rudi d'aproxime ori de mai departe ilustra nôstră dinastie.

Fiindu că deru lucrul a începutu să se lămurescă, elu și-a retras demisiunea, ênsă numai provisoriu, pene cându guvernul va răspunde prin Minitorul oficial la respectoasa cerere ce i s'a adresat.

In urma acestora, suspendăm și noi provisoriu acțiunea ce amu anunțat că vomu intenta guvernul pentru paguba ce ne caușase demisia girantului, și redactori suntu convocați în sedință estraordinară ca să delibereze asupra următorelor puncte :

1). Să decidă asupra cererii ce face girantul ca, în timpul cătu se va odihni la pușcărie, să i-se adauge uă diurnă ecuivalentă cu a deputaților numiți de mai multu anu în comisiun estraordinare permanente.

2). Să se pronunțe din ce venitură să se acopere noile chieftueli, cu alte vorbe să ecuilibreze deficitele bugetului rectificativ.

3). Să otârască deea modul de votare alu ședințelor estraordinare — în care se tratază despre legea esceptională de presă — trebuie să fie prin bile său prin dare-din-mâini.

4). Să chibsiuă deea n'ară fi nemerită a se consulta comisiunea junilor, arătați de d. V. Boerescu c'aú elaborat ucestu proiectu: în ce sensu aú înțelesu dumnealor aplicarea art. 77, fără ca girantul să mérge la pușcăria.

(Comunicat).

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul de ordine alu „Ghimpelu“

Berlin 6 Marti. — Comunicându-i-se și citindu legea penală de curându zimislită la București, d. de Bismarck a pusă să se transmită, prin clistirul agentului diplomatic român, uă plăoa de felicitări peste capul guvernului respectiv. Se crede că a-

căstă inundație va avea efecte gustose pentru întreaga partea din sinul căreia e esită.

St. Petresburg. 6 Martiū. — Se desmintă sgo-motele respinse în privința anexării Basarabiei române. Proiectele Rusiei suntă d'a anexa întreagă Moldovă și aceasta pentru motivul că enușii Mitropolitul a dată în trecut probe de aderență la pan-slavism.

Atena. 7 Martiū. — Ministrul Papa-Michailopulo a intrat în conflict cu Papa din cauza numelui. Michailopulo stăruie a mărtinie pe Papa, pe când Papa ar fi exprimat dorința d'a se boteza din nou ca să schimbe numele, căci pre e batjocorit de tot.

Viena. 7 Martiū. — Agentul român, audindu de infocata susținere ce actualul său ministru de justiție i-a făcut acelor săle de pe când ocupă același post, a transmis lui Iepurachi, unul din amicii săi intimi, dorința d'a face uă interpellare cu scopul d'a-lă rechiama în teră sub pretestul că catedra îl de la facultatea de strimbă ar suferi tare de văduvie.

Roma. 7 Martiū. — Biblioteca Vaticanului suntă inchise agentului român din cauza că păpușeriei săle ar fi dispăscut cardinalul Antonelli. Pasquino va interveni ca să împace pe ilustri certați dedicându-le unu mic locșior în colonele rezervate caricaturelor.

Lisabona. 7 Martiū. — Cortesi, luându informații că portugalele, produsul terii, ar fi ajuns în România mai eftine de cât cele mai pernicite mere Crețesci, au votat uă moțiune ca pe d'ua parte guvernul să n'fieze uă agenția diplomatică la București, eră pe d'alta să se oprăsc im-portul de portugale în România, unde se vînd eu prețuri așa de scăzute 'n semn de batjocură pentru naționalitatea lor.

Paris. 7 Martiū. — Uă mare societate de comercianți pentru conserve alimentare, cum fasole, morcovă, praz, linte, postfirnacă, guli, pătrujel, sfecă și varză acră—afără de dovlecă, în temere de concurență—luându cunoștință de mulțimea creditelor ordinare, estraordinare, suplimentare și complimentare votate ministrului de resbel din București, pregătesc uă colosală cantitate d'asemenea produse pe care le impachetează în cutii vechi de sardele, spre a le espedia în partea locului, împreună cu un comisionar care va trage la otelul Hugues.

LAMENTATIUNE

Sărmană scumpă teră, cătu ești de svânturată.
Cătu gemă sub apăsarea cumplitulu destini!
Dér... ce dică? Nu'i destinul, o mamă adorată,
Ce face să verșă lacrimi, se săngere—ală tă sină.

O, nu! E despotismul cu ghiara și fiorosă,
Sperjuri, parveniții sub cari te vestejesc:
Uă iésma te 'mbrâncese pe calea durerosă
Si di eu di te suge și amară te chinuiesc.

Ce timpuri de cădere, de doliu, d'umilire!
Cându nasce-se-voră ore din tine luptători,
S'alunge cu putere perfida uneltire,
Să spulbere în vînturi pe crudi 'mpilători?

In vanu tu plimbă privirea, rugândă, 'nduoșată
Spre fiu ce-a loră brațe atâtă s'a molesită!
In vanu tu scoți suspine, sdrobîtă și prădată!
Va! pote cupa âncă deplină nu 'ti-a golit...

Dér... lasă, scumpă teră, Curêndu... și străinismul
Acei ce-ți jură mórtea, curêndu s'or nimici.
Cându Domnul sănă vegheză, nu pere Românișmul,
Curêndu, și dalba-ți față ca sôre va luci.

O frață, la desceptare! Unire 'n voi să fie.
Aveți voință tare și voi veți triunfa.
Fiți demnă d'altă vostru nume, luptați cu bărbătie
Si vechia-vă splendore din noă veți reaflă.

Unu Român.

REVISTA POLITICOASA.

București, 23 Frigări. 1874.

Cându unu corpă cum e Adunătura nôstră legistică se află ocupată cu chestii atâtă de seriose, cum suntă bugetele strîmboficative, e prudentă și oportună din parte-ne

a 'lă lăsa 'n pace să și spravescă treba cu totă veselia cuvenită.

Mař pe vă, tocmai mař pe vă, va vedé cătă costă zimbetele ce schimbă cu portofoliele puterii, sătuncă își va plângă cu amaru risulă de iernă.

Prin urmare vomă da tircolu numai mușeu de antichități de la Academia și vomă nara nostimada intemplată dilele acestea.

Unu senatoru din ari cu opoziție 'n spina interpellă logofetimă în privința omorurilor comise prin Gorju și anume pentru nepăsarea ispravniculu loculu d'a veni în ajutorul fericiților uciși.

— Amu actul medical, respunse logofetul, prin care se dovedește că ispravnicul era bolnavă din pricina că fusese prăvălită din trăsură.

— Te incel, respunse senatorul, te incel în aşedarea cuvintelor. Vrei să dici pote că era bolnavă din pricina că fusese trasă pe sfără de vinul dintr'uă prăvălie. Căci afirmă, urmă dumnealui, că ispravnicul se prăvălise într'unu butoiu cu vinu, cum amu dice se chiefua!

Si logofetul, dându din umeri, lăsă a se înțelege că șasta e cu putință, eră întregul mușeu, în considerația sincerității mărturisirii, găsi că regulamentul nu prevede 'n asemenea casuri de cătă trecerea la ordinea dilei.

*

Cătu despre apărarea ce Alecache Lac-de-vă făcu predecesorul său, actualmente tineru de modă la Viena, halal să ţ fle și unuia și altuia!

Déca noulu insurătelu ar fi 'n București și nu s'ară fi culesu de pe drumuri prin celebra căsătoriu despre care cititorii nostrii au fostu ținuți în curentu, apoamă fi fostu ispititi a crede că gelosia și numai gelosia îi face să se susție cu atâta focu unul pe altul. Acum énsé nu mai înțelegem nimicu, fiind că catedre la universitate au amândou, portofolie de teletinu pôrtă amândou la subțioră, lefură grase li-se da la amândou, și totu amândou se află 'n capul mesiilor unde se papă bucatele ordinii.

Care va fi déru causa răcelii?

Cum să ne explicăm purtarea celu mai tingău în față celu mai hodorogit?

Declarăm că suntem în imposibilitate, și totu ce putem bănu este probabilitatea influență a vre unu deochiu care de cătu-va timpă a 'ncoput să bântuie regiunile guvernului.

*

Eră hasnatarulă își róde mereu mustață, acceptându să remai 4-5 qile pénă la sfîrșitul sesiuni, ca să vie și dumnealui cu grecescă și placintă de vro 3-4 milioane imprumuturi.

Arăpila, care pénă aci să arătat fórte rară, începe a visita bâncile deputațesci.

Ensuși Iepurache asistă la votarea unor din bugete.

Totu astea suntă semne rele pentru siguranță visterniculu, a cărui poziție pare a se limpezi, ense a căru situație devine din ce în ce mai gerosă, întocmai ca și clima terii.

STATUA LUI MICHAIU VITÉZULU.

Aflăm că moștenitorii reșoatalui Bizardea Costache Ghika, și mai cu sămă unul din epitropi dumnealor — Măria sea Dimitrie Gr. Ghika, președintele adunării legislatore, președinte al consiliului general

din districtul Ilfov, președinte ală societății de asigurare România, președinte ală Eforiei spitalelor civile, președinte ală comitetului pentru monumentul Eliade și etc. etc. etc. ca să scutim chârtia și cernela — a opri aședarea statuie lui Mihaiu Vităzul în piata din fața caselor reșoatalui Bizardea Costache Ghika.

Supărată d'atatea străganiră, pricinuite prin aședarea acestei statue, consiliul de ministrii a 'ntrebată pe luminăția sea: unde s'o puie?

Si se susține că luminăția sea, ca să dea probe incontestabile despre măreția concepționilor săle în materii patriotice, a propusu — cu dreptul de președinte ală Eforiei spitalelor — căru fi bine să se puie statua în virful turnului Colții, de unde va pute să planeze și asupra tuturor eroicilor săi strămoși.

Ministrii se şoptesce că l'ară fi trămisu că cultive... dovelci!

COPILULU SI MUMA

— Mamă, horde de locuste năvăliră în grădină Peste frunzele din arbori și pe tinerile floră,

Si le rodă, și le mănană, eră sărmale declină Par'căru fi Română, cu animă încate în plânsor!

Uite, mamă, ia privesce. Ramurele se 'nevoră Sub locustele flămânde. Florile aș dispărătă.

Si insectele străine se adună totu 'n droie... Nu cum-va voră ca să rădă și tulpina ce-a avută?

Nu sta mamă! Fă de grabă. Clopotul și piulița Scotă huietă, scotă vaietă, să răsune pénla ceră,

Căci țiu minte c'altă dată amu scăpată ieră grădinița D'aste lighioni străine, totu prin sunetul de fierul...

— Fiul meu, aste locuste, te incel, nu suntă străine, Ci crescute în grădină cu ală florilor nectară

Si cu mugurul din arbori. Déca stolul loră revine Să distrugă grădinița cu veninul loră amară,

Vina e a ta, copile, căci — țiu minte? — altă dată Te-ă culcată pe patul lenii să-lăsată de s'a formată

Printre florile plăpânde astă hordă 'nveninată Ce te plângă că grădinița într'uă clipă a stricată!

Ensă... să n'ai nică uă temă: furia loră cea cumplită E ca flacăra de paie, e ca nori trecători:

Déca astă-dă grădiniță țu-se pare ofilită, Mâine ierăși vei vedé-o în frumose serbători!

TEATRULU

Fiind că Ghimpele are misiunea d'a combate să a biciu totu imoralitatele, fie 'n fapte fie 'n scrieri, de aceea credem de datoria a țice două vorbe despre piesa localisată sub titlul de *Revisorul general*.

Subiectul piesei este acesta:

Unu personaj creatu cu titlul de revisor general, fără să fie revisor general, poposesc într'uă comună, reședință de subprefectură. Aci totu mititei impiegați ai plăși, de la subprefect, judecător de pace, comandir de dorobanți, subcasier, telegrafist și doctor, pénă la pomonice și vătăseși, audindu de sosirea unu revisor, intră în lemn de Crăciunu sciindu-se fie-care cu côte uă muscă pe căciulă.

Pretinsul revisor, presentându-se subprefectului într'unu modu cam *sans-façon*, începe a pingeli pe totu d'a rendul său mai bine a înhăța pingelua mai nainte d'a le-o cere. Ba 'și permite chiară a *curtarisi* pe zapceresa și 'n același timp și pe *demoazelă* zapciul și — lucru fórte imoralu! — față cu totu publicul din teatru, unde se vedea prin loji multe mame de familie cu copile

loru virstnice, are marea dosă de pudore de-a țese uă întrigă între mamă și copilă, lăsându să se vădă, când din partea mamei, când din partea fizicei, uă reciprocă gesoia pentru casuri în care publicul era aproape să vădă lucruri mai decente de cătă a văduță și să înțeleagă situațiuni mai morale de cătă i s'a dată a înțelege pentru moment.

In fine revisorul general, după ce și jocă rolul cu succes în tōte intreprinderile — afară de legăturile amorose ce făcuse, căci, promitendu să iea de soție pe fata zapciului cu părerea de rēu a nevestei zapciului — pune cai la trăsură și plecă într'uă dì de la subprefectură, dându uă scrisore la biroul postal, pe care, despecetluind-o șefulu biroului, dă de golu totă farsa.

Acste scene de mai sus se petrecu în 3 acte fōrte lungi, și pretinsul revisor, mai imoralu de cătă toții impiegati plăși, ca unul ce era adevăratu pungașiu, cu lăsarea ultimei cortine rēmâne omu onestu: nu esistă în piesă nici unu cuvēntu prin care să i-se desăprobe purtarea, fiă chiar și 'n glumă.

Déca aru fi fostu presinte în teatru *ele-vul patriotu*, care și dēnsulă a jucatū de mai multe ori roluri de revisor generalu prin județe, s'arū fi găsitu în dreptu, a doua di după jucarea piesei, pe d'uă parte să tragă în judecată pentru abusu de putere pe judecătorii ce l'aū condamnatu ca fiindu prinsu în eserțiul unei asemenea funcțiuni, éru pe d'alta să plece din nou în revizia județelor.

Intre retele semnalate la subprefectura băntuită de revisorul general, era și greutățile ce alegerile de deputați crează unu subprefectu.

Asupra acestu punctu, mărturisim cā scena respectivă — ca să vorbim și noi ca impiegatul postal din piesă — e fōrte incompletă. Si écē de ce. N'amă văduță nici uă bandă electorală, n'amă văduță nici unu Popă voinicu intr'uă mānă cu ocaua și într'alta cu toroianul, și nici chiaru pe vre unu capu organizator și conducător care să probeze aserțiunile subprefectului tingitoru.

Noi credem cā autorul d'a doua mānă alu piesei era 'n pozițione ca — lăsându la uă parte modestia — să compenseze defectele celoru-lalte scene prin frumusețele ce-arū fi pututu introduce aci, după modele originale, pe care nu mai avea nici trebuință d'a-le localisa.

Se vede ensē că totu e adevăratu proverbulu că cismarul nu 'sī cose cisme bune, nici croitorul nu 'sī taie haine potrivite!

Uă altă observație ce-amă mai puté face piesei este și cea următoare. Scim cā în județul Muscel curge unu pēriașiu, alu căru nume ilu perdemu din memoria și din care, bēndu cine-va apă, în curēndu devine gușiatu. Unu lucru cam identicu se 'ntemplă și c'unu soiu de scriitor dramatici: indată ce iști propunu a intinge péna în cernela Mel-pomenei, trebuie să ésă în comedia loru unu gângavu séu unu transilvānénu, căte uă-data și unul și altul.

Neapăratu că, ca efectu de pantomimă, când și cele-lalte personagie suntu în genere costumate într'unu modu scălimbăiatu, cum amă observat cā suntu în acēstă piesă, efectul de scenă este multu mai atrăgătoru, mai alesu pentru galeria.

Noi uni declarăm cā māna pe consci-

intă că, în grandiosul templu alu muselor de pe piața Constantin-Vodă, *Revisorul generalu* aru fi produsu uă strălucită recetă, chiaru cându autorul n'arū fi îngrijită de timpuriu — fără indouielă că în interesul înfloririi teatrului naționalu! — să iea biletele primelor stale și loji ca să le placeze în mānile unor spectatori inteligenți și mai cu séma... *imparțialu*.

Cu tōte astea nu localul contribuie de multe ori la succesul unei opere de meritu. Reușita ei depinde în mare parte de numărul celoru ce aplaudă, și de aceea la prima reprezentația a *Revisorului generalu*, făcându și noi uă *revisiă* cu ochi, de la parteru pēne la galeria, amă constatat c'acestă număr nu lipsia. Credem de prisosu să spunem túte esclamările măgulitóre ce s'audiau eșindu din cându în cāndu din gurile unor junii inteligenți și instruiți, cei mai mulți doctori séu licențiați în dreptu.

Comme c'est magnifique!
Comme c'est charmante!
C'est très spirituelle!

Acesta era refrenul ce se repeta de acei spectatori, ori de căte ori zapciul Scorbula umbla în virfulu piciorelor ca să nu turbure liniștea óspelui ce dormia 'n camera d'alăturu, ori de căte ori gângavul alegătoru din colegiul I Sache Sorcovenu scotea căte-unu cuvēntu forțat, cu multă artă — trebuie să mărturisim pentru actoru, dēru fără nici uă ideia pentru publicu.

Amă fi lungită mai multă aprețiările noastre, déca cele trei acte ale *Revisorului* aru fi fostu mai scurte în pantomime și mai pline în acțiuni și 'n morală. Le securtăm ense, de temă să nu le dăm proporțiuni mai intinse de cătă esenta substanțială a piesei și ne resumăm spuindu că opera e unu adevăratu reflectu alu epocii de cinismu și de imoralitate neinfrēnată, în care trăim!

*

Reprezentație de Mercuri sără, pentru rădicarea unu monumentu în memoria regelui I. Eliade Rădulescu, fu splendidă din tōte punctele de vedere.

Două părți ense au trebuință de explicații.

Maestrul cavaleru Eliodoru Bianchi, învețatul compositore și maestrul concertatore alu operei italiane din Bucuresci — despre care amă vorbitu în numărul anteprecedinte — o păti bietul omu cumu se cade. D-sea, necunoscendu nici limba nici simțimintele poporului pentru nălții săi stăpînitori, primise compunie unu magnificu marșiu în stilu sacru, intitulat *Botezarea apelor*, inspirat fiindu de ceremonia nouă pentru dēnsulă care se face la înmormantarea crucelor în dia de Botovăză.

Ei bine, cu tōte că compoziția este uă lucrare care probă profunda și sciință muzicală și mărire conceptiunilor de care e capabile spiritul d-séle; cu tōte că partea cantabile fu executată de d-ra Benati cu cunoscutu talentu; cu tōte că orchestra nu lăsase nimicu de dorit; cu tōte aceste imprejurări, mai multu de cătă favorable, publicul rēmase rece în totu timpul canticulu din singura cauza a ultradinasticelor cuvinte ale părții cantabile. A fi aplaudat era a fi manifestat celu mai basu servismu către persoana de care era vorba și care s'affia pretinte 'n teatru. Numa la fine au inceputu aplause partiale, ca și cum s'arū

fi disu: — n'amă applaudat partea cantabilă, din cauza că nu simpatizăm cu ceea ce spune, dēru applaudăm musica, applaudăm din totă inima pe componitoru.

Cată despre complimentul încovoiatoru ce d. Hubsch făcu în partea stângă a scenei, elu era ceva la care s'asceptă toți, indată ce l'aū văduță că ese pe scenă împodobit uă singură decorație. Avea aerul d'a dice: totu mai e locu pe peptul meu d'asemenea fleacuri!

D-lui G. Brătianu, care canta introducținea din *Norma*, în limba română, după traducținea repausatului Eliade, i-se lăsă corina tocmai la jumătatea bucătării. Se vede că séu d-lui Gatino nu i place limba română séu e 'n înțelegere cu persoanele ce voru să i facă cătă mai multe șicane acestui Român pe care, déca l'amă îngimpatu în numerile trecute, nu e unu cuvenit uă ne place a'lui vedé umilitu pēne intr'atât.

ANUNCIURI.

Uă informație particulară a *Ghimpelui* relatată că întărirea sosirii companiei d-rii Keller în Bucuresci provine din cauza că d-sea a cerut regulamentul de censură alu comitetului teatralu, spre a vedé pēne la ce înăltimile se permite rădicarea... cancanului. Asemenea a mai cerut uă copia după noua lege de presă. Indată ce aceste două giuvaiere voru fi studiate și admise, compania își va pune imediatu Nimfele pe scenă Bucurescilor.

D.D. Cogălnicenă, I. Pavlov, T. Bauer, Nuțescu și Augustinu, suntu traști în judecată de impărtitorul reposatului jurnalul *Descentralisarea*, pentru motivu că, în calitate de directori, proprietari séu redactori ai disiși for, nu le-aū plătitu lefile ce erau în dreptu să primescă.

Intrebămu și noi pe publicu: ce-o mai fi să asta? Procesu de presă séu mai bine caraghioslicu de presă?

ATENEULU ROMANU

Duminică, 24 Februaru, la 8 ore séra, în locul conferinței anunțate a d-lui G. Sion va ținé d. I. C. Brătianu uă conferință istorică: „ochire asupra istoriei Românilor în mediul evu.”

Pentru distraçie și citire instructivă în timpul intregului anu 1874, nu credem c'arū puté fi ceva mai nemerit uă de cătă:

CALENDARULU "GHIMPELUI"

PE ANULU 1874

Ilustratul cu 30 subiecte de caricaturi și conțindu, în 10 cōle imprimate, multime de poesii, seriose și umoristice, diferite articole 'n prosă, anecdotă, glume, parodia multor cāntece cunoscute etc. totul de 24 colaboratori. De vîndare la administrația "GHIMPELUI" în pasagiul română, la librăriele Socec și Iónide pe podul Mogoșie și la librăria Iónide et Sprescu în strada Lipscani. In Galați la frații Nețubeni. Prețul 2 lei nouă. Se găsește numai 200 exemplare la dispositiunea publicului.

TEATRULU CELU MARE

DUMIMECA 21 FEBRUARIU 1874

Reprezentație extraordinară

pentru beneficiul d-lui

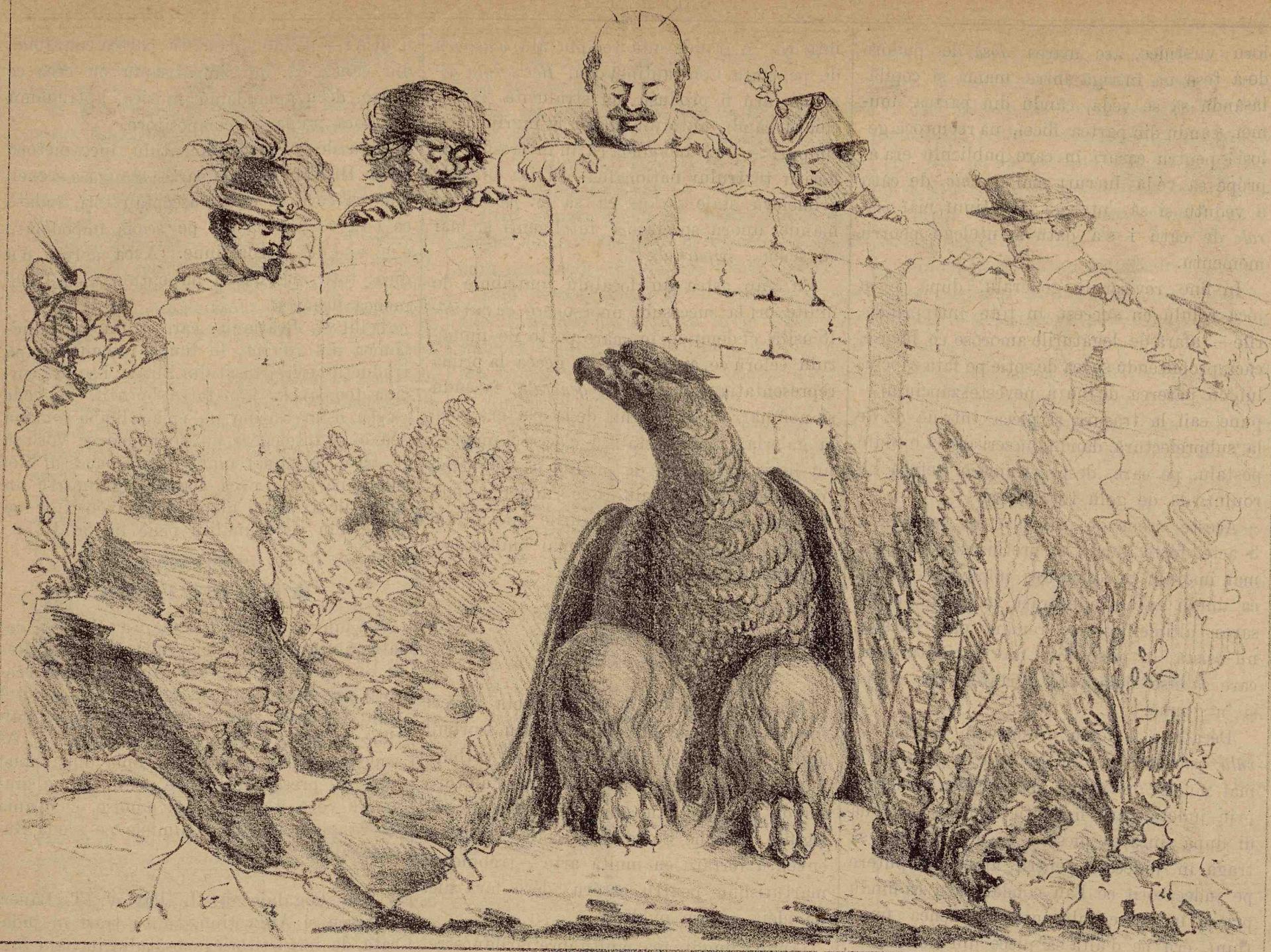
STEFAN MICHAILEANU

se va juca piesa :

CURIERULU DIN LYON

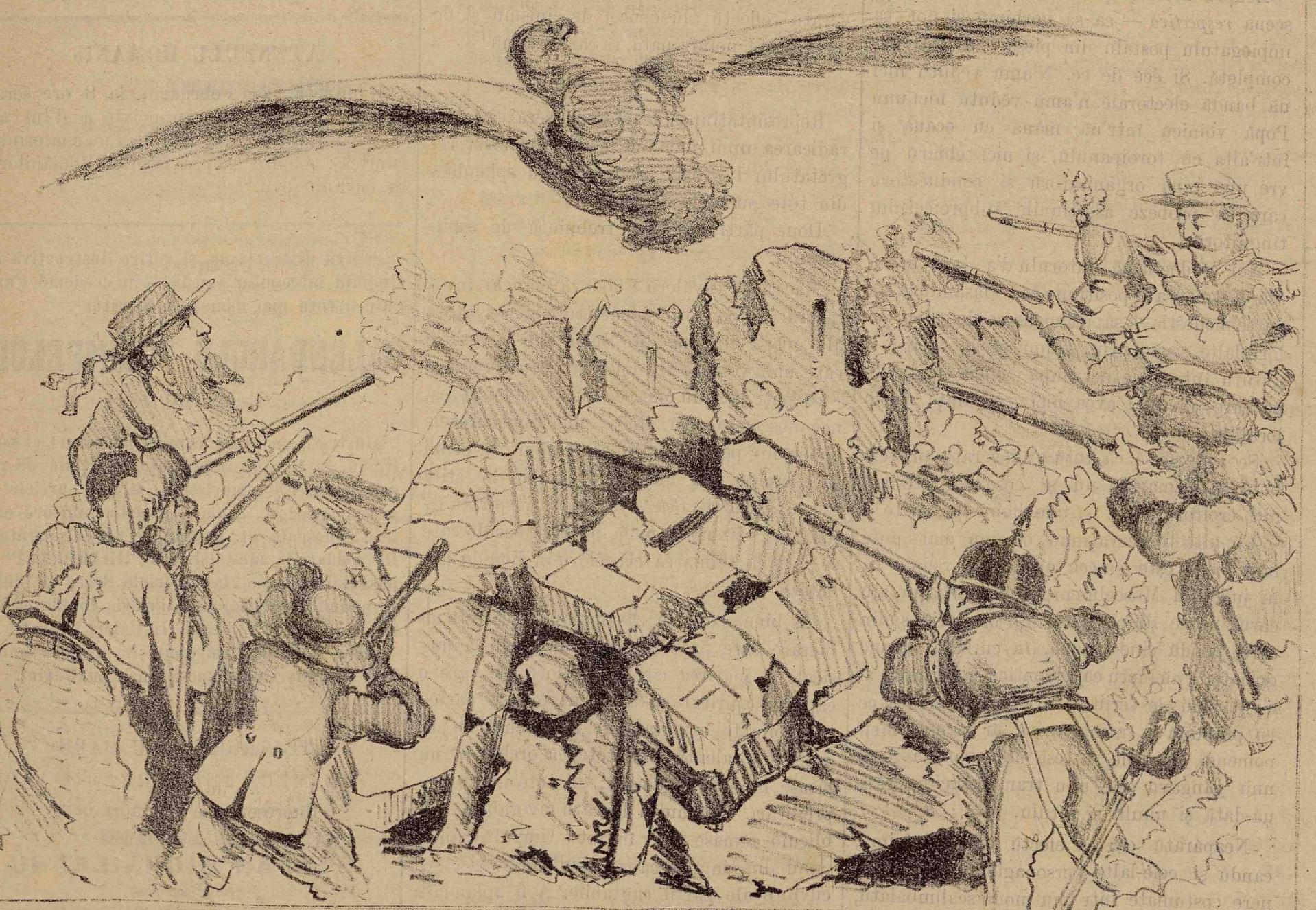
Dramă în 7 acte cu 8 tablouri.

Typographia Al. A. Grecescu, Piața Teatrului, 4

Dependentă, dărū cu garanția celorășepte puteri

SÉU
VASALĂ, ÂNSE SIGURĂ

Independentă, dărū espusă capriciului, celorășepte vânători

SÉU
REGATŪ CU APĀ RECE!